

[Glensgård]

Hr. Pelle Voigt mente, at lejerne kunne komme i en situation, hvis de nu gik hen og betalte huslejen her pr. 1. maj, hvor de led tab. Så vil jeg gerne spørge hr. Pelle Voigt: er det, lejerne gør pr. 1. maj, ikke at betale for en ydelse, nemlig det at have lov til at bo i sin bolig i maj måned? Hvordan skulle man kunne komme til at lide tab ved at betale sin husleje? Det kan da aldrig nogen sinde medføre, at man lider tab.

Er sandheden ikke, at de lokale boligselskaber er bange for KAB? Er det ikke sagen i en nøddeskal? Er de lokale afdelinger ikke bange for, at der er foregået ting i KAB, som gør, at hvis KAB ryger, så ryger de lokale boligselskaber også? Hvis det er det, der er tilfældet – det er det jo – så har de lokale boligselskaber, de lokale afdelinger, naturligvis kun én forpligtelse, og det er her og nu at indgive konkursbegæring imod KAB. Så er vi ovre den problemstilling. Det er selvfølgelig noget nyt, at et socialt boligselskab indgiver konkursbegæring mod sit administrationselskab, men sådan er markedskræfterne her i Danmark. Hvis det er således, at hr. Pelle Voigt er bange for de lokale afdelingers penge, når de bliver indbetalt til KAB, så er skridtet: konkursbegæring imod KAB. De lokale afdelinger vil aldrig komme til at lide skade i den sag.

(Kort bemærkning).

Palle Simonsen (KF):

De spørgsmål, nogle af os indtil flere gange har stillet både til hr. Pelle Voigt og til fru Ingerlise Koefoed, om, hvilken tryghed det egentlig er man giver lejerne, kan selvsagt ikke besvares, for man må konstatere, at de ikke giver nogen tryghed. Det, vi andre kan konstatere, er, at det i virkeligheden er en falsk form for tryghed, man søger at tilbyde nogle lejere, for der er ikke reelt noget i det på nuværende tidspunkt.

Til gengæld må jeg sige til fru Ingerlise Koefoed, der taler om mundsvejr, når vi andre siger, at vi gerne vil prøve at diskutere, hvordan vi kan hjælpe lejere, der måtte komme i vanskeligheder, at det, der ligger på finansudvalgets bord på nuværende tidspunkt, alene er en ansøgning fra boligministeren om en statsgaranti. Der har vi nu stillet op, at det er på et meget usikkert grundlag, han søger om den, og derfor er vi ikke indstillet

på at give den, og at den i virkeligheden ikke giver den tryghed, den skulle give.

Det må være op til boligudvalget at diskutere i de kommende dage, hvordan man i øvrigt kan løse de problemer, der måtte opstå for lejerne. Det er efter vor opfattelse boligudvalgets problem, som hr. Dræbye har været inde på det. Det har man tid til at diskutere, indtil vi har fået resultatet af den undersøgelse, boligministeren selv har sat i gang.

(Kort bemærkning).

Stubbjær Pedersen (CD):

Hr. Fogh Rasmussen konkluderer nu, at hvis der er disponeret efter reglerne – jeg går ud fra, at hr. Fogh Rasmussen mente i KAB – så lider beboerne ikke tab. Ja men det har jo ikke noget med denne sag at gøre. De problemer, vi har med de ubebyggede grunde, er der, uanset om KAB har disponeret fuldstændig efter bogen.

Hr. Fogh Rasmussen bad mig også om at svare på, hvorfor det er vigtigt, at det her hurtigt kommer igennem. Det er vigtigt, fordi det giver beboerne den tryghed, at folkettingen i dag siger ja til aktstykket. Samtidig siger folkettingen: såfremt et af selskaberne ikke er solvent, så skal sagen op til ny behandling. Men i kraft af den tillid, folkettingen har vist beboerne igennem aktstykket, har beboerne sikkerhed for, at folkettingen vil hjælpe de beboere, der kommer i klemme, hvis selskaberne ikke er solvente.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg blev spurgt af hr. Fogh Rasmussen, om vi på forhånd gik ud fra, at KAB havde disponeret i modstrid med reglerne. Vi vil godt se revisionsrapporten, men hvis man vil have et svar fra mig nu, vil jeg sige, at jeg mener, der er meget stor sandsynlighed for, at det er tilfældet.

Hr. Glensgård opfordrer til, at man begærer KAB erklæret konkurs i en situation, hvor der ikke er nogen som helst sikkerhed for, at det ikke bliver lejerne, der kommer til at betale gildet, fordi der ikke er etableret nogen som helst økonomisk sikkerhed af et flertal i dette folketing, sådan som man kunne gøre det ved at vedtage aktstykket. Hvis